

UNA IMATGE VAL IGUAL QUE UNA CAGADA

El PNB trenca amb el PSOE per culpa d'una "gracieta"



L'esquerra és idiota. No tenim prou conflictes ni tensió al país com per a que un imbècil, un d'aquests associats al PSOE des de fa anys i que encara no s'ha pogut guanyar una garrofa digna-

ment, tingui una idea graciosa i divertida, utilitzi la IA i publiqui una imatge de l'Aitor Esteban, tot caient o llançant-se a una piscina. Ximple! Al PNB —que també té la pell fina— li ha fal-

tat temps per a trencar relacions amb els *sociates* i ja tenim un nou conflicte de pactes i aliances amb els bascos.

Hores i més hores de converses entre membres dels dos governs... costarà tornar a una certa normalitat. Uns demanaran perdó, els altres trauran una competència del conflicte i, després, tot seguirà igual; apart del temps i la energia perduda, quan el país s'ho necessita tot.

Els de Ferraz en ple haurien de retenir aquests tipus tan divertit i tancar-lo en una confraria per a torracollons. Després de les vuit hores reglamentàries de descans, haurien de penjar-lo pels canells i tenir-lo a un pam de terra fins l'hora de sopar. Ja en tenim prou de desgraciats.

Signa: M. Rajoy (militant del PSOE, no pas l'altre).

MESURES MESURADES

Els Emirats Àrabs Units abandonen l'OPEP

Ho sap tothom i és profecia, els Emirats Àrabs Units abandonen l'OPEP i l'OPEP Plus. Per què? Perquè volen diners. Més? Sí, més diners, molts més diners. Són així. Ves, què hi farem?

Ho han anunciat enmig de tot l'enrenou bèl·lic que els envolta. Abandonen l'organització, augmentaran la seva producció fora límits internacionals i tindran més reserves per a quan l'estret d'Ormuz torni a ser pas i no rateira.

La justificació que utilitzen els Emirats per a explicar la decisió és la guerra a la regió i els atacs d'Iran —que, no ho oblidem, són la resposta als bombardejos estatunidencs—, però realment la gran raó és l'afany de ratapinyada que tenen. D'això, ells en diuen solidaritat entre germans, tot esperant alhora que en Trump els beneeixi amb el seu silenci, i ho farà. Tot mesurat, calculat i sumat a la caixa.



Aquesta zona del que aquí, amb tota la gansoneria, anomenem l'Orient s'ha convertit en una mena rara de gran família occidental i, com a tal, sobren parents. Germans de sang, germanastres, germans de religió i, sobretot, sobretot, germans de comptes corrents, de fortunes aconseguides a cop de dictadura i discriminació. És com si

una llegendària família catalana cristiana, apostòlica i romana es reunís per a obrir el testament de l'avi Terenci. Baralles, crits, amenaces i, després, missa comunitària per a formalitzar la situació. Acords, pactes i cadascú per ell, tot pensant que han aconseguit la millor part del pastís. Tot molt mesurat, molt educat, molt fastigós.